YÜKSEK ŞUUR

YÜKSEK ŞUUR BİLİMLERİ DERNEĞİ DERGİSİ OCAK 2017 YIL **1** SAYI **1**

İzlenimler Mutfağı - Birlikte yürünen yollar - *A.Cemal GÜRSOY*
İdrak ve Birlik İçin Dürüstlük - *Lusi ÇULCU*
Haydi, En Zor Soruları Soralım Kendimize! - *Cüneyt GÜLTAKIN*
Dansların Keşfi ve Kendinle yüzleşmek: Gurdjieff Hareketleri - *Bilgen Üstündağ*
Tohum Olma Potansiyeli Üzerine - *Avni O. Sevinç*
İmajinasyon ve Sezgi - *Sezgi Genç*

YÜKSEK ŞUUR

YÜKSEK ŞUUR BİLİMLERİ DERNEĞİ
DERGİSİ

Dernek Adına Sahibi ve Sorumlu Müdür

A. Cemal GÜRSOY

Genel Yayın Yönetmeni

Cüneyt GÜLTAKIN

Yayına Hazırlık /Teknik İşler

ve

Yayın Kurulu

Cüneyt GÜLTAKIN

Berna KAMACI

Hande ERSOY

Nahid GÜREL

Avni Onur SEVİNÇ

OCAK 2017

Sayı: 1

İÇİNDEKİLER

2

İlk Merhaba
Yüksek Şuur Bilimleri Derneği

3

İzlenimler Mutfağı - Birlikte Yürünen Yollar
A. Cemal GÜRSOY

5

İdrak ve Birlik İçin Dürüstlük
Lusi ÇULCU

8

Haydi, En Zor Soruları Soralım Kendimize!
Cüneyt GÜLTAKIN

11

Dansların Keşfi ve Kendinle yüzleşmek: Gurdjieff Hareketleri
Bilgen ÜSTÜNDAĞ

13

Tohum Olma Potansiyeli Üzerine
Avni O. SEVİNÇ

15

İmajinasyon ve Sezgi
Sezgi Genç

İlk Merhaba

Yüksek Şuur Bilimleri Derneği

Yüksek Şuur Bilimleri Derneği Ekim 2016'da kuruldu, dernekleşme aşamalarını hızla gerçekleştirdi. İlahi Nizam ve Kainat okuma grupları, akademiTR çalışmaları ve Salı Konferanslarıyla yoluna devam ediyor. Şimdi de aylık bir e-dergi ile sizlerle birlikte olacağız.

Yüksek Şuur adını verdiğimiz dergimiz her ay yolun tozundan sizlere düşenleri taşıyacak. Kendini bilme, İlahi Nizam ve Kainat çalışmalarımızda bize açılan esinleri sizlerle bu sayfalarda paylaşacağız. Yolculuklardan öğrendiklerimizi size yazacağız.

Kişisel gelişim çalışmalarının ötesinde ruhsal gelişimi hedefleyen; şamanizm, sufizm, Gurdjieff, İlahi Nizam ve Kainat çalışmalarımızdan damıttıklarımızı birleştiren yayın anlayışımızla dergimizi beğeneceksiniz.

"Aynası iştir kişinin, lafa bakılmaz." demiş Ziya Paşa, bizler de laflara takılmadan kendini bilme yolunda kadim kaynakların tesiri ve edebiyle yolumuza koyulacağız. Yolun heyecanını dürüstlükle, alçakgönüllülükle sizlere yansıtacağız. Sevgi ve ışıkla kalın.

Yüksek Şuur

İzlenimler Mutfağı

A.Cemal Gürsoy

Birlikte yürünen yollar;

İnsanlık ailesi bağlı olduğu yasa ve icaplar dahilinde sürdürdüğü hayatın son dönemeçlerine doğru pozisyon almaya başlamıştır.

İçinden geçtiğimiz her evrede çelişkiler yumağının içinden pırlanta kıymetinde ortak yükümlülük kavramları çıkararak paylaşmış ve sentezlerin de ise ortak algımızın bağlı olduğu birlik gerçeğine göre her yetimiz, ego'nun kıskacından sıyrılarak özlenen bütünleşmeyi inşa eder hale geçmektedir.

Peki sosyal katmanlarda yaşanan huzursuzluk ve direnç hali hangi terk etme temalarına dokunmaktadır? Nerede neyi terk edemiyoruz? Bırakmayıp bağlantıda kalmayı seçiyoruz...

Duygularımıza yüklediğimiz, olaylara, durumlara ait idrak molekülleri bizi evrenle uyumlu, ahenkli hale getirmemişse objektif olamıyor. Uykuda kalıyor... Zihnimiz sadece bu boyutta çözüm olarak seçen bir hayatı sürdürmeyi tercih ediyor.

Psişemizin gıdası olan izlenimlerin bu ahenk sırasında düşmesi gereken idrak molekülleri doğru merkezlere düşmeyip yanlış çalışan makinelere dönüp duruyoruz.

Sonsuzluk gibi bir kavramın içinden gelerek psikolojik bazı engellerle kendimizi tutmayıversek, insanlık ailesi küreselliğe doğru adımlar atarak tekamülü tüm varlıklar için barış ve mutluluk mabedine dönüştürür.

E-dergimiz çok farklı varlıksal konularda birliği oluşturmaya doğru bir etkinlikler adresi olacaktır.

Deneyimlere dayanan paylaşımlarda aradığımız üstü örtülmüş gerçeklere uzanmak içindeki kendimize ait bilgileri kavramak için perdeleri aralamaktır.

Bu yolda spiritüalizm konuları ile birlikte bilimsel deneylerin ve yöntemlerin ruhsal sentezini de yapmaktan geri durmayacağız.

Bu derginin başarısında yapıcı olumlu eleştirilerle el atmadığımız konuları da inceleme sahasına alarak ilerleme düşüncesindeyiz. AkademiTR ve Yüksek Şuur Bilimleri Derneği olarak kullandığımız mottolarda "Biz yolu yolculuklarda öğreniyoruz." ve " İzlenimler mutfağı"dan birçok belge ve araştırma göreceksiniz. Birlik adına oluşturduğumuz eğitimlerden, şamanik uygulamalardan haberdar olacaksınız.

Şimdiden bu coşkunun tesirleri alanımıza inmeye başladı bile. Işığın kalbinde olalım.

Varlıklar, sahip oldukları özgürlükleri sayesinde sürekli olarak sınavlar içinde bulunurlar. Bu sınavlar karşısındaki davranışlar, olumlu ya da olumsuz tepkiler, kısaca başarı ya da başarısızlıklar kaderin takdir edip saptadığı madde bileşimlerinin, yani mekânların sonsuz hâl ve durumlarının meydana gelmesini sonuçlandırır ve varlıklar liyakatleri derecelerine göre bu olayların çeşitli durumlarında yaşarlar.

Vicdan, realite, idrak, bilgi, sevgi, kısacası dünyada tezahür eden bütün kıymetler; ancak beyin cevherinin imkânları dahilinde formlarını almış, maddî görünüşlerden ibarettir. Bunların asıl kıymetleri, öz varlıkta saklı olan kudretlerdedir, fonksiyonları da, dünya imkânları işinde, ancak, öz varlığa hizmet etmek yolunda işler.

Beden bir varlığa hizmet eder ve kaba dünya maddelerinde o varlığın sembolü olur. Tıpkı ruhun sembolü de daha derin anlamda varlık olduğu gibi Öyleyse dünyada, bedenden ruha kadar uzanan bu birbirinden farklı beden-varlık-ruh ilişkisi insanlarda, bedenin içinde ruh varmış sanısını uyandırır.

Varlığın dünyadaki beden hayatına ait, çizilmiş olan mukadderat plânının icaplarını yerine getirmek için bedene inen bütün bu tesirler, üst plânların daima kontrol ve gözetimi altındadır. Dolayısıyla, bu tesirlerin en küçüğünden en büyüğüne kadar, hiçbiri boş, manasız ve gereksiz değildir.

İnsan denilen şey, bir varlığın, bağlı bulunduğu ruha hizmet etmek için yeryüzü küresindeki kaba maddeleri bir araya toplayıp kendisine araç olarak kullanmak amacıyla oluşturduğu bir bedendir.

Şu insanın mukadderi bu imiş" demenin manası; "o insanın o konuda, iğinde bulunduğu olayları meydana getiren bütün madde kombinezonlarının belirli zamanlara bağlı olarak bir araya gelişleri ve bağlanışları, o ânda o şekilde tezahür etti" demektir ki; mekânın tarifini iyi kavramış olanlar, bunun da "o insanın etrafında ona göre mekânlar kuruldu" demek olduğunu idrak ederler.

Kader mekanizması; insanların, tekâmülde esas tutulan özgürlükleriyle tercih ettikleri, istedikleri ve ihtiyaç duydukları mekânlara kavuşmaları yolundaki cehit ve gayretlerine göre, liyakat derecelerini takdir eder ve ona göre icaplarını yerine getirir.

Maddenin oluşundaki gaye, onun ruha hizmet etmesidir. Ruha hizmet etmek ise maddenin her türlü şekil ve hâller işinde, gelişim imkânlarının ruh tarafından kullanılmasıyla olur.

İnsan bedenini kullanan varlıklar, dünyada bedenlerini kullandıkları çevrelerin olanak ve koşullarından yararlanarak, o koşullara tabi sayısız olay içinde yaşarlar. Çünkü insanları vazife sezgisine bu olaylar hazırlayacaktır. Vazife planının doğal ve alışıldık disiplini, bu olayların sert ve katı görünüşleri karşısında yapılacak sayısız uygulamayla öğrenilecektir. Demek ki faydalı olayların meydana gelmesi için insanların diğer varlıklara, yani toplumsal durumlara ihtiyacı vardır.

Öyleyse, gelecek bütün değişimler, İnsan idraki karşısında ne kadar büyük birer felaket niteliğinde görünürse görünsünler, insan varlıklarının ihtiyaçlarına en uygun ve mükemmel cevaplar verici sıralamalar ve düzenler altında gerçekleşeceklerdir.

İdrak ve Birlik İçin Dürüstlük

Lusi ÇULCU

Dürüstlük, çalışma tabiriyle objektif gözleme temel oluşturan bir ince maddedir. Birine veya kendinize "dürüst ol!" komutu verdiğiniz vakit açığa çıkan cevaplar dolambaçsızdır, apaçıktır.

Durum veya olayın içinden ya da içsel

dünyanızda bakmanız gereken koordinatları verir, yol göstericidir. Fakat tam anlamıyla eylem ve dönüşümü sağlamaya yetmez, dürüst olup yerinde sayabilir çıkış yönünü bir an olsun saptayıp sonra unutmayı tercih edip aynı çukurun içinde debelenmeye devam edebilirsiniz de!

Cesaret ve emek ikilisinin bir arada bizi kendi dirençlerinizden ayırmaya çalıştığı çokça anlar yaşamışızdır, işte bu an hareket zamanı dediğimiz anlar. Neden çok sık yaşanmazlar,

Kendimizden fazlasıyla uzak yaşamak mı yoksa tam aksine yaklaşıp da göreceklerimiz ve terk edeceklerimizin hesabını yapmaktan mı?

İnce hesaplarımızı ve uyuşukluklarımızı bir kenara bırakıp da ayna da görünen gözlerinizin ardındaki o kutsal varlığın neden burada bulunduğu sorusunun cevaplarını apaçık göstermeye çalışan içinde bulunduğumuz olaylar dizisinde dürüstlük ve içtenlik anahtarını kullanıp ruhun mayası olarak da dile getirilen idrak'i çağırmaya ne dersiniz? Onunla yavaş yavaş genişlemeye ve gelişim yolunda üst planlara geçişimizi sağlayacak öz bilgilerin oluşumu ve kıyası ile birlikte öz varlığımızı beslemeye ve bir yandan incelmeye hazır mıyız?

Kurmaca kelimelerle anlatılabilen ama eylem olmaksızın anlaşılamayan; nasıl idrak ederiz'in bir reçetesi var mı?

Bence yok, o iç ses veya iç huzur dediğimiz şeyle; bir işi, bir kararı, birilerini acımasızca eleştirip de kendi iç çöplüğünüze dönüp hatalıydın diyen inceden size kendini hatırlatmaya çalışan vicdanlı ve dürüst tarafla barışıp yaşamak mı zor gelen! Evet zor. Her tanışıklığın bir şüphe bir heyecan ile başlaması gibi KENDİNİZİ KENDİNİZLE TANIŞMAYA DAVET ETMEK ZOR, BİRAZ UTANÇ VERİCİ DE !

Bunca zaman tanıyıp da unuttuğunuz ve sizi hatırlayan dostunuza sokaktan geçerken bir selamı esirgemek gibi bir utanç…

Dürüstlük ve vicdanla yola koyulup yolda sizi sendeleten her ne varsa, üzerine korkusuzca yaklaştığımızda bizi yukarıya taşıyacak olan idrak, bizim acı ile doldurduğumuz sandıkları birer birer hafifletecek sonsuz bir hazineye ve mutluluğa dönüştürecek! Keza mutluluk ve acı aynı meyvenin içindeki çekirdekler.

Bir şey vaat edilmese bile sonunu hayal edemediğiniz aydınlık bir yolda yürümek, neden olmasın!

Sonsuzluk, birlik halini beraberinde getirir. Bizim anladığımız ölçütteki birlikte, karmaşa olmaz, anlayışlarımız ve yargılarımız yukarının icaplarıyla tam bir uyum ve ahenk içinde var olmuştur ki artık bizim, senin veya onun gibi sahiplenici iyeliklere gerek yoktur, var olan sadece vardır.

Sözlerimi İlahi Nizam ve Kainat kitabından bir alıntıyla bitirmek istiyorum:

"Kaynağı yukarısı olan idrak, varlığa amorftan kademe kademe ilerleyerek üniteye ulaşıncaya kadar ki yolunda başlangıçta otomatik olup giderek sorumluluk sahibi ve vicdanı kavrayabilecek hale gelmiş varlıkta özgürce kendi ışığını yansıtır. Seçme liyakatine erişmiş varlık bu ışığı alır ve dönüşüm basamaklarını vazife planı çerçevesince kendinden sonsuz uzaklıkta olan üniteye kadar gerçekleştirir. Vazife planının ilk kademelerinden itibaren bu yükseliş sırasında daima gruplar, intibak sahaları genişledikçe birleşirler ve dolayısıyla grup sayısı da azalır. Üniteye varıncaya kadar Asli Prensibin yüksek icaplarına intibak etmek suretiyle ünitede tüm idrakler icaplar ile birbirleriyle birleşirler ki buna vahdet hali denir (İNK,237)."

Birliğe giden yolda, yoldaş olmak için ne bekliyoruz! Sanırım dürüstlük ve sevgiyi…

Neşeye Övgü

SCHILLER

neşe sen ey güzel tanrılar kıvılcımı,
elizyum kızı...
ey tanrıça... tapınağına kendimizden
geçmişcesine gireriz senin

törelerin ayırdıkları, senin sihrinle birleşir...
yumuşak kanadının uçuştuğu
yerlerde, insanlar kardeş
olur...
bir dostun dostu olabilmek
kime kısmet edilmişse,
kim erdemli bir kadınlaysa,
şenliğimize katılsın bizim...
ve kim dünyada yalnız kendini
düşünüyorsa ağlayarak gelsin
aramıza.

tüm yaratıklar neşe emer
doğanın göğsünden...
tüm iyi ve kötüler onun çiçekli
yolunu izler...
bizlere öpüş ve şarap verir.
kurda yaşam zevki,
ve ışık meleği durur tanrı önünde...

gökyüzünün ışıltılı evreninde
uçuşan güneşler gibi
yolunuzda neşeyle koşun kardeşler !
zafere koşan bir kahramanın neşesiyle...

kucaklaşın ey milyonlar!
bu öpüş tüm dünyanındır.
kardeşler, yıldızlı göğün üzerinde
sevgili bir baba vardır.

milyonlar diz çökün önünde onun !
ey dünya ! yaratıcını biliyor musun ?
onu yıldızlı gökte ara, çünkü oradadır o.

HAYDİ, EN ZOR SORULARI SORALIM KENDİMİZE!

Cüneyt GÜLTAKIN

Ve olaylar öyle bir gelişir ki, ardı ardına gelen olumsuzluklar bizi köşeye yapıştırıverir. Kendimizi kandırmamızın geçerliği yoktur artık. Başkalarının karşısında haklı olmak adına verdiklerimiz de çoktan tükenmiş, elde avuçta bir şey kalmamıştır. Belki de uzun süredir kaybedenler kulübünün en gözde üyesi olmuşuzdur, belki farkında bile değilizdir koskoca yalnızlığımızın.

Hiçbir ego bir arkadaş sıcaklığının ve bir dost paylaşımının yerini tutamaz elbette. Kötü biri de değiliz aslında ve her birimiz olağanüstü bir öz taşıyoruz. Hayır, elbette en kötü işlere bulaşmışlar bile kötü insanlar değildir. Kendimizi sevmemek için hiçbir neden yok, yalnızca eksiğimizi tamamlamak adına egomuzun yamulttuğu görüntülere takılıp gidiyoruz o kadar. Zeminde gezinmek, onunla bununla eğlenmek hoşumuza gidiyor. Yatayın boş sonsuzluğuna ömrümüz yetmeyince de bunalıyoruz.

Yirminci yüzyılın başlarında bir adam ortaya çıktı ve uyanıkken bile uykuda olduğumuzu söyledi. Dahası var, bir de insanın bir makine olduğunu ekledi sözlerine. Bazı insanlar ciddiye almasa da birçok insan bu gizemli fikirleri merak etti. Onun ve öğrencilerinin oluşturduğu çalışma gruplarına katıldılar. Bu adam psikolojik bir gerçeğimizi de anlattı ve çalışmaya katılanlar hayretler içinde birçok benliğin zaman zaman ortaya çıkıp bedenlerini ele geçirdiğini gözlemlediler. Bu adam Gurdjieff'ti ve öğrencileri Ouspensky ile Nicoll çalışmayı sürdürdüler. Ezoterizm tıpkı bir DNA gibi çalışarak gittiği her kıtada yerli genlerle de buluşup uygarlıklar doğurmayı sürdürmüştür. Dördüncü Yol öğretisi bu son çocuklardan biridir. Bilim ve uygarlık, insanı uyanık kabul eder ve her türlü bilgiyi, kuramı bu varsayım üzerinden topluma sunar. Kıyamet de buradan kopar. Sonuç berbattır, ülkelere bir türlü demokrasi, eşitlik, mutluluk gelmez ve insanlık her zaman çıkmazın içinde olagelmiştir. Çünkü insanın içinde gizlenen bir sürü benlik bedene egemen olur. Duygular ve olumsuz düşünceler çok hızlıdır, onlarla mücadele etmek sıra dışı bilgiler ister. İnsan uykudadır, üstelik bir makinedir; onun içindeki özün uyanması ve kendini bilmesi gerekir.

Koskoca evren bilmecesinin çok parçalı yapboz bölümünde en ufak parçacıklardan biriyiz. Yanlış yerlere sokulmayı ya da yapbozun bir kıyısında savrulmayı iyi başarıyoruz. Kimi zaman egomuzun gazıyla öyle bir şişiyor, öyle bir büyükleniyoruz ki olmayacak yerlerde gezinip kendimizi

yoruyoruz. Artık doğru soruları sormanın zamanı geldi.

Doğru sorular kendini bilme ve psikolojik yaşamımızla ilgilidir. İnsan bedeninin duygu, düşünce ve hareket merkezli olduğunu fark etmeliyiz. Duyguların, geçmiş deneyimlerimizin genetik ve ruhsal yolla aktarılan kişilikler olduğunu, onların hepsinin birer davranış kalıbı olarak psikolojimize yansıdığını bilmeliyiz. Sonra yapacağımız ilk iş onları yakalayan gözetmen bir ben oluşturmaktır. Onları fark ettiğimizde onlarla gitmezsek, durursak oyuna da gelmeyiz.

İçimizde kimler yok ki! Tilkiler, panterler, yılanlar, tavşanlar… Kolay gelsin. Onları fark ettikçe, kendinizi durdurdukça yaşamınız değişmeye başlayacak. İlişkilerinizin niteliğini arttırdıkça kendinizi daha çok bileceksiniz.

Doğru soruların bir bölümü de döngülerinizle ilgili. Yaşamınızda yinelenen sıkıcı durumlar, başarısızlıklar, kayıplar var mı, bunlar daha ne kadar sürecek? Belli durumlarda vermeniz gereken karşılıklar vardır. O yanıtları tam olarak vermedikçe döngü sürüp gider. Örneğin insanlara "hayır" diyemiyorsunuz ve istemediğiniz işler başınıza geliyor. Hayır, demeyi başarıncaya kadar o tatsız durumlar karşınıza çıkar. Eylemi gerçekleştirmek bir hak ediş oluşturur ve dersi geçersiniz.

Bağımlılıklarımız o gitmediğimiz psikologun ya da meditasyonun açığını kapatmaya çalışır. Bu kaliteli kendini kandırmanın sonu hastalıklardır. Kaba duygularımızın, benliklerimizin güttüğü biri olarak varacağımız en son nokta doktor odasıdır. Hastalık bedenin son uyarısıdır. İyileşmek için yaşam biçimimizi değiştirmek zorunludur. Hele yaşamak için bir nedenimiz varsa…

Niye buradasınız, yaşam amacınız ne? Zor sorulardan biri de budur. Yaşam amacınız çok önemli, kutsal bir şey de olmayabilir. Belki çok basit bir şeydir. Kimisi insanlar arasında bağlantılar kurmak için buradadır, kimisi yaratmak için. Kendiniz hakkında doğru bilgilere ulaşmanın çeşitli yolları var. Sizi gözleyenlerin ortak olarak dillendirdikleri özellikleriniz olabilir. Ya da sevgiyle yaptığınız bir iştir belki.

Haydi, en zor soruları sormayı sürdürelim kendimize! Neden komşularımızı kendimiz gibi sevemiyoruz? Asansörlerde öğretilmiş bir kibarlıkla selam verip geçtiğimiz komşumuzun hasta olduğunu hiç bilmeyiz. Çizdiğimiz sınırların bizi ne kadar çok şeyden ayırdığını bir bilsek asla öyle davranmazdık oysa. Kendimizi ayırdıkça öteki denen kutbu oluştururuz. Bu baskı doğurur, ayrılan çatışmayla yer bulmaya çalışır. Birlik duygusuyla hareket edersek kutupları, çatışmaları durdururuz.

Komşunun senin bir yansıman olduğunu anlamalısın. O da sen de evren aşuresinin tanelerisiniz.
Karşınıza hangi nedenle olursa olsun çıkanlara, "Size nasıl yardım edebilirim?" diye sormalısınız. Hem de her gün insanlarla karşılaştığınız bir işte çalışıyorsanız. Sabırla bu tutumunuzu sürdürdükçe gelenlerin daha sakin insanlar olmaya başladığınızı göreceksiniz. Onları sorun olarak gördükçe sorunların içine

düşeceğiniz kesindir. Seçim sizin ve denemek bedava…

Bir yerlerde okumuşsunuzdur, kimi insanlar bir aleti farklı iş için kullanır, pratik bir çözüm üretirler. Bulaşık makinesinde turşu yapanlar, diş macunuyla çivi deliklerini kapatanlar gibi. Biz de bu dünya için üretilmiş beden makinesinin ince bir özelliğinden yararlanarak daha ince bir boyuta sıçramayı denemek durumundayız. Bütün bu soruları bunun için sorarız. Bu ezoterik soruların amacı yükselmek, bir adım daha öteye gitmektir.

Neden sorular sorarız, neden adam olmak isteriz, neden iyi biri olarak anılmak gerekir, neden ölürken iyilik yaparlar, neden kötülük var, neden yalnızca dünyada gelişmiş bir yaşam var, neden aklı başında insanlar öte alemlerden söz eder, neden arılar uçuyor, neden kimi organik maddeler bilinç taşıyor, neden Amerika'da, Mısır'da, Hindistan'da ermişler aynı deneyimleri yaşayıp aynı bilgileri söylüyorlar, neden Afrika'daki Dogonlar çağdaş astronomların bilmediklerini biliyorlar, neden her şey titreşimden oluşuyor, neden…

Ve çok zor bir soru: Ben kimim?

Dansların Keşfi ve Kendinle Yüzleşmek : Gurdjieff Hareketleri

Bilgen Üstündağ

Entelektüel merkezin bilgisi, duygusal merkezin hisleri ve hareket merkezinin eyleme geçmesi ile ritmik ama şaşırtıcı geçişlerle, genelde asimetrik hareketlerle yapılan belki ilk görüşte alışılagelmişin dışında görünen hareket ahenginin ismidir Gurdjieff hareketleri. Günümüzde Gurdjieff dansları olarak da bilinmektedir.

Peki, Georg İvanovitch Gurdjieff'in St. Petersburg'da tanıştığı Thomas de Hartmann ile birkaç sene içerisinde besteledikleri yüzlerce müzik ve Gurdjieff' in kendisinin yarattığı iki yüzden fazla sayıda dansı nasıl da sadece icra edene mahsus değil, izleyene de aynı enerji ve etkiyle, ölümünden neredeyse yetmiş sene sonra da aynı etkiyle devam ettirebiliyor? Üstelik de dünyanın dört bir yanına dağılmış, her türlü kültür ve toplumda kabul görmüş ve büyük tutkuyla takip edilecek şekilde kitlelere nasıl erişebiliyor?

Bunun için geçmişe ve biraz derinlere inmek gerekiyor. Gurdjieff zengin toprak ve kültürümüzün bir parçası olan Sarıkamış / Kars'ta Ermeni – Yunan bir ailede doğuyor. Doğal olarak bu bölgenin ve kendi kökeninin de etkileriyle Yunan, Ermeni, Ortodoks, Kürt, Türk, Sufi olmak üzere birçok kültür ve akımdan etkileniyor. Ama bununla da kalmayıp sonrasında yapacak olduğu birçok seyahatten, hele ki doğuya doğru olan seyahatlerinden müthiş kazanımlar elde ediyor ki zaten bütün bunları kendi sanatının –biliminin içerisinde sentezlenmiş olarak görüyoruz.

Bu kadar çok bilgiyi bir araya getirebilme kapasitesi ve öngörüsü çok yüksek olan Gurdjieff'in çalışmaları çok yönlü ve yaptığımız 4. Yol çalışmaları, dans ve müzik bu öğretilerinin en yoğunlaştığı alanlardır. Hiç biri birbirinden ayırt edilmeden, her biri kendi içerisinde sistematik formüller taşıyan, bir araya getirildiğinde birbirini tamamlayan ama ayrı ayrı da çok yoğun etkilerinin sezilebileceği alanlardır.

Peki, Gurdjieff dansları dediğimiz bu ezoterik sistematik hareketler bizim içimizde nasıl çalışıyor? Bu danslar en öncelikle belirttiğimiz gibi Gurdjieff / De Hartmann'ın besteledikleri piyano parçaları ile bütünleşerek yapılıyor. Her bir nota vuruşunda değişen, bazen iki nota arasında değişen hareketler her üç merkezimizin- entelektüel, duygusal, hareket- aynı anda çalışmasını sağlıyor.

Ve hareketleri ritmin doğru vuruş noktalarında en ufak bir açı bozukluğu olmadan harekete hakim olarak yaptığımızda ve içsel seslerimizi de susturduğumuz anda bütün cevabı almış oluyoruz. Anda kalmak zorunluluğu, çalışma dikkati, kendi manyetik alanını oluşturmakla birlikte, yukarıdan tesirlerin yoğun akışı ve bu yüksek trans hali ile kendi aynanda kendi gözlerine baktığın o an gelir.

Bu an geçmişte değil, gelecekte hiç değil, yaratımın sürekli akışı içerisindeki o anın içerisinde genişleme etkisi yaratıyor. Hiçbir koşturmaca yok, telaş yok, yaratımın hızı ne ise, onunla ahenk içerisinde olmak hissiyatı içimize akıyor. Dans içerisindeki çok yüksek olan dikkatin odağının merkezinin kendimizde olması ile grup halinde yapılan bu dansta her bir dansçının kendi odaklarının ve manyetik merkezlerinin olması ile bunun da üstünde oluşan grubun manyetik merkezi bir maddenin ağırlık merkezini andırıyor.

İşte bu yüzden çok benzer olan ve Gurdjieff'in kendi çalışmalarına da dahil ettiği sema gösterilerinde semazenlerin yukarısı ile bir oldukları anı ve dışarıdan hiçbir etki ile bozulamayacak dikkatlerinin odağını gözlemlemek çok mümkün.İşte yaratılan bu hareketlerin doğru yapıldığı takdire içimizdeki merkezleri doğru şekilde çalıştırdığı, günlük hayat ve koşturmacalar içerisinde kaybettiğimiz dengemizi ve kayan merkezlerimizi tam da olması gerektiği şekilde düzelttiği aşikâr. Hem yapanlara hem de izleyenlere bir şifa gibi geliyor olması dengelerimizi tekrar ahenge, doğa ile uyumlu hale getirmesi de tam bu yüzdendir. Dansların keşfi ve kendimiz ile yüzleşmek konusunda yapacağımız şey sadece adım atmak. Çünkü denemediğimiz şeyi anlayamayız. Ancak bu madde bedeninde deneyimlediklerimiz izlenim olarak bizde kalırlar. Yehuda Amichai'nin söylediği gibi: "Bedenden olmayan şey hatıra bırakmaz."

Tohum Olma Potansiyeli Üzerine

Avni O. Sevinç

Varlığımızın ihtiyaçlarını anlamaya başlarken, içimizde keşfettiğimiz, doğal çekilim yaşadığımız hisler bizi nereye götürüyor diye gözlemlediğimde, yükümlülük ile devam etme olduğunu fark ediyorum bu aralar. Yükümlülük için de kendi potansiyelinin farkına varıp tohum olmak gerekiyor ki evrene serpildiğinde icap eden yerde yeşeresin. Rudolf Steiner'ın bu konuda oldukça güzel bir açıklaması da bulunmaktadır. Tohum kavramına birçok kültürde rastlamak olasıdır.

Zen Koanlarında, Guruların öğrencileriyle olan diyaloglarında ya da Budist rahiplerde, birçok ezoterik metinde karşımıza çıkar. Gurdjieff çalışmalarında özellikle değindiği bir konudur Tohum kavramı. " Kozmik Tohum " Bir ara bitkilere daha fazla vakit ayırıp ilgilenirdim, çeşitli tohumlar alıp çimlendirmeye çalışırdım. Kaktüsler, sukulentler, çiçekli bitkiler, gibi. En son aklıma kalan gözlemim şöyleydi, buğday çimi yapmak için buğday tohumlarını toprağa gömdükten birkaç gün sonra üç beş filiz çıkmaya başladı, aralarından bir tanesi daha hızlı büyümüştü. Kendini daha belli ediyordu, aynı şartlara sahip diğer filizler kısmen daha yavaş büyüyorlardı.

O an aklıma, kendisini karşı tarafa beğendirmeye çalışan cennet kuşu geldi aklına. Sesini, şeklini, kendisini o an neyi yapabiliyorsa onunla daha fazlasını yapıp kendini göstermek istiyor, dikkat çekmek istiyor, tıpkı bizlerin dua etmesi yukarıyla olan konuşmalarımızdaki gibi. Bitki bunu hızlı filizlenerek (?) yapıyor, kuşlar bunu tüyleriyle, özel hareketleriyle yapıyorlar. Bu gözlem bende şu soruyu tetikledi " tanrının dişil varlığına kendimi beğendirmek için ne yapıyorum ? " Egonun verdiği cevabı görmeniz lazımdı Dostlar. İçerdeki tüm kişiliklerle beraber okuduğumuz ve çalıştığımız için kendilerine göre bir külliyat oluşturuyorlar zaman içinde.

Neyse, konumuza dönelim (kişiliklerin gündelik hayatımıza ya da belli anlara müdahalesini daha sonra konuşuruz). Tanrı'nın dişil varlığı ... Her yerde olan, peçesini kolay kolay açmayan ... Bir mum alevi gibi titriyor muyuz karşısında acaba diye düşünüyordum O'nun dikkatini çekmek için. Bu düşünce, içimdeki potansiyele dair sorular sormama neden olmuştu. Potansiyelin yani bir bakıma özün, aynı tohum gibi ve içinden neler çıkacak, ne kadar büyüceksin, yükseleceksin, çevrene fayda sağlayacaksın, nasıl besin olacaksın, tekamül unsuru olacaksın ... Bu potansiyel

hepimizde var. Hepimiz yolda yürürken, kuyrukta beklerken ya da bozuk para aramak için pantolonlarımızı kurcalarken bu tohumları bulabiliriz.

Bu giriş kartlarıyla potansiyelimizi keşfedip ne olduğumuza dair fikir yürütebiliriz. Şöyle diyor bilgeler " Tanrı ile kavuşmak istiyorsanız, önce Tanrı'nın nerede olduğunu bulmak ile başlayın. " Sağ olsun Anadolu Tanrı'nın nerede olduğu söyleyen bilgelerle dolu. Bunun farkına varmak " Aha, evet oradaymış " demek gibi bir şey değil. Eskiden kalma hazine haritasına bakmıyoruz ya da Karayip Korsanlarındaki Tortugaya, bu bir hal bir tat ve huşu hali. Bu bazen yedi milyar insanı kabul etmek, bazen tahammül etmek, çoğu zaman alçak gönüllük ile devam etmek, herhangi bir sızıntı olmadan güvenmek ve diğer birçok şey olabiliyor.

Kendi hayatımızda yaptığımız tercihler bizi belli bir seviyeye getiriyor. Dil öğrenebiliyoruz, belli uzmanlıklarımız gelişiyor, bir şeyler kullanmayı öğreniyoruz, operatör olabiliyoruz, bütün bu yataydaki özelliklerimizin ilk akla gelen potansiyelimizin içinde bir de daha soyut daha ince maddelerle haşır neşir olduğumuz şeyler var. Mesela sevgi gibi. Şöyle geçer kaynaklarda " Bütün mesela odaklanma kabiliyetin ve içindeki sevgidir. " Sevebilmek ve sevgi kişiyi oldukça genişleten ve potansiyeline yaklaştıran bir şey. Direk aklıma Mevlana geliyor " Kim olursan ol, Gel. " Kalbinde bir nokta yargı olmadan bunu diyebilmek bizim için harika bir değer farkıdır. 21.yy yaşayanları olarak, Gurdjieff'e göre " Zengin İnsanlar " olarak, Egolarımızın bu halde olması bize kapıları daha da görünür kılmıştır.

Kitabı Mukaddes'te geçtiği şekilde " Kapı Çalana Açılır " evet dostlar, halimizi hal eyleyerek , potansiyelimize doğru adımlar atalım. Kapıyı çalalım ve isteyelim, bunu kalpten isteyelim ve soralım. Kendini bilmenin bir hayat boyu sürdüğünü bu yolu, yolculuklarda öğrenmeye devam ediyoruz akademiTR olarak ...

İmajinasyon ve Sevgi

Sezgi Genç

İmajinasyon, bizim en önemli yeteneklerimizden biridir. insan varlığı bu yeteneğe sahip olmasaydı herhangi bir şey düşünebilmesi, zihninde herhangi bir şeyi şekillendirebilmesi ve hatırlayabilmesi mümkün olamazdı. Ancak imgeleme gücü ya da yeteneği, yalnızca bunlarla sınırlı değildir. İmgeleme, evrendeki temel yaratıcılık kudretinin insandaki izdüşümüdür ve nasıl kullanılacağı bilinirse, bedenimizden başlayarak tüm fizik madde ve olaylar üzerinde etkili bir güç olarak kullanılabilir. İmgeleme yalnızca görsel değil ,var olan bütün duyularımızı kapsayan bir şeydir.

Einstein "İmajinasyon bilgiden daha önemlidir." şeklinde bir ifade kullanmıştır. Sn. Bedri Ruhselman da "İmgeleme, bir şeyi ruhta suretlendirmek demektir." demiştir. Evet İmajinasyon, bir şeyi ruhta suretlendirmek, şekil ve biçim vermektir.

Konu ne olursa olsun, neyi ortaya koymak, yaratmak isterse istesin mutlak suretle onu önce imajine etmesi gerekir. Bu nedenle imajinasyonumuzu geliştirmeyi öğrendiğimizde aynı zamanda yaratıcı düşünceleri de geliştirmiş oluruz.

imajinasyonu kullanarak yaşamımıza hakim olabilir ve her anımızı pozitif bir tarzda yeniden yaratmaya çalışabiliriz. İmgelemenin harekete geçmesini sağlayan en önemli unsur ise şuurlu iradedir. Yani şuurlu irade olmazsa hiç bir şeyin olması mümkün değildir. Ancak şunu da unutmamak gerekir. İmajinasyonda kavrayış ve hafıza en önemli etkendir. Burada söz ettiğimiz çalışma hafızasıdır. Kendini gözlemleme aracılığıyla izlenimlerin şuurlu bir biçimde alınmasıyla oluşmaya başlayan şuurlu hafızadır.

Kavrayış ise bir sıfır düşünce halidir. Bir şeyi tam kavradığında orada bir düşünce bulunmaz. Aksi taktirde Kontrolsüz imajinasyon kişinin kuvvetini tüketebilir. Sezgi ise ruhçulukta, insanlara bedensiz varlıklardan gelen tesirlerin bir tezahür biçimidir.

Beden doğal bir tepki verdiği zaman, buna içgüdü denir. Ruh doğal bir tepki verdiği zaman, buna sezgi denir. Bunlar birbirine benzer, ancak çok farklıdır. İçgüdü bedene aittir ve kabadır. Sezgi ise ruha aittir ve incedir.

Sezgi kalbin bir işlevidir. Tüm yaratma edimleri sezgiseldir. Yaratılmış olan her şey mutlaka önce imajine edilmiş demektir, sezgisel kavrayışa ihtiyacımız vardır.

Varlığımızdan özümüzden gelen sestir **sezgi**. Bizi tekamül yolunda ilerletecek olan özümüzden gelen bu sese kulak vererek vicdanımızla hareket etmektir. Eğer bu sese kulak verirsek yürümemiz gereken yolun hangisi olduğunu kolayca görebiliriz. Öylece dolambaçlı yollara sapmak yerine en kestirme yolları bulabiliriz.

Vicdan ve sezgilerimiz bu dünyadaki vazifemizin en somut tezahürlerini gerçekleştirir. Çünkü her ikisi de bu dünyadaki en süptil maddedir.

Varlığımızdan ve vazifeli varlıklar tarafından gelen sezgileri alabilirsek hayat planımızdan sapmadan yolumuza devam edebiliriz. Böylece yolumuzu kısaltmış olur ve enerjimizi de gereksiz yere harcamamış oluruz.

Bizler insan varlığı olarak seçme özgürlüğüne sahip varlıklarız. Her zaman daha kestirme yolları bularak hedefe doğru daha hızlı adımlar atabilme imkanına sahibiz. Hayatlarımız aslında "Ünite"den bize yağmur gibi akmakta olan yardımlarla doludur. Onları fark etmek ve onlardan faydalanmak bizim kurnazlığımıza bağlıdır.

Kendimizi gözlemleyerek , dünya hayatının bizde yaratmış olduğu özdeşleşme durumlarını değiştirirsek ,izlenimleri farklı yerlere düşürerek sezgilerimizi güçlendirebiliriz. İnsanın alışmış olduğu hayatın , kabul etmiş olduğu doğruların dışına çıkması elbette ki hiç kolay değildir. Bunun için ışığa ihtiyacımız var ve bu ışık bizim şuurlu irademizle mümkündür.

Sezgi, kendinle uyum içinde olmaktır ve bu uyum içinde çözümler kendiliğinden çıkar. Çünkü sezgi sadece bir "ayna"dır ve sadece olanı yansıtır.